

Οι μάταιες προσπάθειες

Μία συνομιλία του Κώστα Κριμό με τον Ηλία Γυφτόπουλο

Τις προσπάθειες μιας μικρής ομάδας ελλήνων επιστημόνων που βρισκόταν στην Βοστώνη των ΗΠΑ στις αρχές της δεκαετίας του '50 αφηγείται ύστερα από σαράντα σχεδόν χρόνια, το 1989, ο καθηγητής Ηλίας Γυφτόπουλος στον καθηγητή και ακαδημαϊκό Κώστα Κριμά. Στο πρώτο μέρος που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο τεύχος, πληροφορηθήκαμε τις μάταιες προσπάθειες συνεννόησης με την ελληνική πολιτεία. Στο σημερινό, δεύτερο μέρος, ο καθηγητής Γυφτόπουλος αφηγείται τις περιπέτειες των άκαρπων προσπαθειών του όταν απειθύνθηκε και στον Ανδρέα Παπανδρέου.

Ο Ηλίας Γυφτόπουλος.

ΟΙ ΕΠΑΦΕΣ ΜΕ ΤΟΝ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ...

Γυφτόπουλος: Ο Κανελλόπουλος δεν έστειλε λοιπόν το γράμμα και έφερες γιαπί; Δεν έβρεις... Τον Καραμανλή τον είδα δυσ φορές στην Ελλάδα. Την πρώτη με παρέμβιμε σε διαφόρους, τη δεύτερη, που επρόκειτο να φύγω, μου είπε ακόμα πως έντονα να συναντήσω τον Ανδρέα Παπανδρέου. Πέρασα από το γραφείο του Παπανδρέου και τον αναζήτησα αλλά μου είπαν ότι είχε φύγει από την Ελλάδα. Δεν τον πέτυχα λοιπόν. Εγώ όμως στην Αμερική στις 16-17 Σεπτεμβρίου και στις 21 Σεπτεμβρίου 1960 του έγραψα ένα γράμμα (Όλη σχεδόν η αλληλογραφία μεταξύ Γυφτόπουλου και Παπανδρέου είναι στα αγγλικά και εδώ παραφράζεται και συντομεύεται) στο οποίο του λέγω ότι δεν έχω την ευχαρίστηση να τον γνωρίζω πρωστικά, αλλά έχω ακόντιες για την επιστημονικά του επιτεύγματα. Παρουσίαζω τον εαυτό μου και την ιδιότητά μου, του μιλώ για το ανδιαφέρον των εδώ Ελλήνων για μια μελέτη ανορθωσεώς της Ελλάδος από το Κέντρο Διεθνών Μελετών του MIT, του προσθέτω ότι γνώμη του θα είναι πολύτιμη, προσθέτω ακόμη ότι έχουμε γίνει κάπως εντυπωτικούς στην ξηρασματική οικονομικο-τεχνολογική προγραμματισμού. της γραμμικής ανάλυσης, των τιμών-στανών και όλων μεθόδων και των εντημέτρων για τις προσπάθειές μας για να επιτευχθεί συ-

νεργασία με την ελληνική κυβέρνηση. Επειδόμενη την Ελλάδα και συνήτησα τον πρωθυπουργό και υπουργούς από τις 20 Αυγούστου ως τώρα, του εξηγώ ότι το πρόγραμμα δεν θα επιβαρύνει αικανονικά την κυβέρνηση αλλά ότι επιδιωχθεί η χρηματοδότησή του από τα Ιδρύματα Ford και Rockefeller, του λέγω ότι προσπάθησα να τον ιώσα αλλά είχε φύγει από την Ελλάδα, μέθελα να του διαβιβάσου τους χαρτεπισμός του καθηγητή Rosenstein-Rodan που επιζήτησε την συνεργασία του και προσθέτω ότι, παρά την θερμή υποδοχή στην Ελλάδα και το εκδηλωθέν ενδιαφέρον, οι καθυστερήσεις, συχνές στον τόπο μας για τέτοια θέματα, κινδυνεύουν να ματαιώσουν την προσπάθεια, όταν η θερμοκρασία για το ζήτημα αυτό πέσει. Εφόσον λοιπόν για μένα αποτελεί ένα ιδιαίτερα επιθυμητό θέμα. Διερωτάμει κατά πόσον θα μπορούμε να αναφέρω επτά αιτού τη γνώμη σας. Πεισμένων απόντησή σας.

Όντως, ενώ στις 21 του έστειλα το γράμμα, αμέσως στις 23 ηήρα μια απόντησή ήταν ευγενέστατος. Λέγει τέρος χάιρεται για το γράμμα μου και πέσω λυπάται που χυθήκαμε στην Ελλάδα. Συμπληρώνει ότι έχει ακόντιες για μένα και για τα επιστημονικά μου επιτεύγματα και προσθέτει πόσο χάιρεται που υπάρχουν Έλληνες επιστήμονες στο MIT, που θέλουν να εργασθούν για την

ανάπτυξη της Ελλάδος και οι οποίοι έχουν γνώση των συγγράμμων μεθόδων προγραμματισμού. Μετά απαθέρει τις συζητήσεις με τον πρωθυπουργό, που του ζήτησε να υποβάλλει ένα σχέδιο για την δημιουργία ενός Κέντρου Οικονομικής Έρευνας και Προγραμματισμού (ΚΕΠΕ) που θα λειτουργήσει στην Ελλάδα υπό την αιγίδα της Ακαδημίας Αθηνών και θα διοικείται από τριπλεσωτή επιτροπή ακαδημαϊκών. Θα έχει έλληνα διευθυντή και 5-10 έλληνες αικανομολόγους και τεχνικούς εμπειρογνόμονες. Η ελληνική κυβέρνηση συνίνεσε στην επιχειρήση του Κέντρου με 50.000 δολάρια και η αμερικανική πρεσβεία στην Ελλάδα θα κάνει κάθε προσπάθεια για να εξερευνήσει 50.000 δολάρια σε ελληνικές δρασμές.

[Έδω μιλάμε για 100.000 δολάρια και 10 ανθρώπους. το δικό μας πρόγραμμα ήταν για εκατομμύρια δολάρια, 50 ανθρώπους εδώ και 150 στην Ελλάδα!] Συνεχίζει ότι το Τμήμα Οικονομικών του Ποντιακού στα Berkeley πήρε επισήμως σε επαφή με τα Ιδρύματα Ford και Rockefeller και σύντομα θα γίνουν σχετικές διαπραγματεύσεις. Βέβαια είναι δυνατόν το Τμήμα Οικονομικών του Berkeley να χρησιμοποιήσει τους έλληνες επιστήμονες του MIT παρότι το Τμήμα έχει την τυπική ευθύνη για τις διευθετήσεις και τις αναθέσεις

έργου στην Ελλάδα. Παρακαλεί να έχει τις αντιδράσεις μου όσο το δυνατόν ταχύτερα. Προσθέτει ότι του εξητήθη να διευθύνει τα Κέντρο και έχει δεσμευθεί να μείνει στην Ελλάδα για 2-3 χρόνια. Ακόμη είναι αβέβαιες οι τελικές διευθετήσεις για το Κέντρο.

ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΓАЗΙ ΤΟΥ ΚΕΠΕ

• Το θέλεις αλλά λέγει καθαρά ότι έχει δικό του μαγαζί.

Γυφτόπουλος: Ναι έχει το δικό του, αλλά βέβαια γνώριζα ότι το δικό του μαγαζί δεν έφερνε πολλά πέρας αυτά τα πράγματα. Προτείνει συνεργασία αλλά εγώ δεν την ζήταγα αυτού του είδους την συνεργασία. Θέλαμε συνεργασία με το Κέντρο του MIT, όχι με εμάς. Εν πλάσι περιπτώσει του απαντώ στις 8 Οκτωβρίου ότι είμαστε ευτυχής που έλαβα το γράμμα του και τις ειδήσεις για την ίδρυση του ΚΕΠΕ. Η γνώμη μου είναι ότι ο οικονομικός προγραμματισμός είναι αγαθό εν ανεπαρκεία στην Ελλάδα και είναι ευχάριστο που διασφαλίζεται με την βοήθεια ανθρώπου που έχει τις δικές του ικανότητες. Όλοι εδώ στο MIT πιστεύουμε ότι υπό την εμπνευσμένη του καθοδήγηση θα συντελεσθεί μια σημαντική συμβολή σε αυτόν τον τομέα. Και εμένα μου ζήτησε ο πρωθυπουργός μια πρόταση για τον Πυρηνικό Κέντρο Έρευνών και τους εκπαιδευτικούς του στόχους. Ασχολούμαι τώρα με την σύνταξη αυτού του σχεδίου. Τώρα έρχομαι σ'ένα σημείο που είναι για μένα σοφές. Από το γράμμα μας καταλαβαίνω ότι ο κύριος στόχος του ΚΕΠΕ είναι η μελέτη της ελληνικής οικονομίας στην αλόπτωτή της και η μακροχρόνια οικονομική-επιστημονική και τεχνική ανάπτυξη με τη βοήθεια της οικονομικής θεωρίας. Είναι όντως έτοι, μπορείτε να μου το επιβεβαιώσετε το ταχύτερο; Ο λόγος που με απασχολεί αυτό το θέμα είναι ο ακόλουθος. Οι Ελληνες επιστήμονες στο MIT πιστεύουν ακράδαντα ότι μια επιστημονική ανάπτυξη είναι απολύτως απαραίτητη για την Ελλάδα. Για αυτόν το λόγο με τόση επιμονή θελήσαμε να πείσουμε το Κέντρο του MIT να αναλάβει αυτήν τη μελέτη. Παράλληλα που νομίζουμε ότι αποτελεῖ σημαντικό βήμα το ότι συνίγεται το Κέντρο να συνεργασθεί με διάφορες ελληνικές υπη-

ρεσίες για την διαμόρφωση ενός σχεδίου χωρίς οικονομική επιβάρυνση της ελληνικής κυβερνήσεως ουδόλως. Θεωρούμε ότι το Κέντρο του MIT είναι το μόνο στον κόσμο που έχει αυτήν την δυνατότητα. Το μόνο μας μέλημα είναι η μελέτη να παραχθεί από μια ομάδα ανθρώπων με τις αναγκαίες προδιαγραφές. Αν θέλετε να αναλάβετε μια μελέτη της ευρύτητας και του μεγέθους που προδιαγραφάθα διάμεση ευτυχίας να αφήσω το ζήτημα στα χέρια σας για να συνεχίσετε τις διαπραγματεύσεις μεταξύ της ελληνικής κυβερνήσεως και του Κέντρου του MIT. Αν δημιουργήσετε μια τέτοιας εμπρότητας μελέτη κατά τον γηραιό

Τώρα εμείς, παιδιά, εδώ δεν έβραμε τίποτα για την Κυβέρνηση, ούτε έβραμε για τους ανθρώπους, για την πολιτική ζωή, και αρχίσαμε να σκεφτόμαστε τι μπορούμε να κάνουμε για να προχωρήσει η δουλειά.

σας στην Ελλάδα, πιστεύω ότι η προεργασία που κάναμε εδώ πρέπει να συνεχισθεί και θα μπορούσε να επιφεύγει πολύ από την δική σας υποστήριξη. (Τα είπα καθαρά το πρόγραμμα. Για τεχνικο-οικονομική μελέτη είχα μια συγκεκριμένη θέση).

Ο Rosemont-Rodan έχει σκοπό να κινητοποιήσει τους καλύτερους οικονομικούς και τεχνικούς στον κόσμο για τη μελέτη σε συνεργασία με τις ελληνικές υπηρεσίες. Αν θα θέλατε να δυντονάσετε αυτές πιστεύω ότι θα είναι δυνατόν να παραχθεί το βέλτιστο και μέγιστο έργο. Θα έρθω στην Καλιφόρνια μέσα στους δύο προσεχείς μήνες και θα προσπαθήσω να σας συναντήσω.

ΟΙ ΑΤΕΝΕΙΟΤΕΣ ΠΑΙΔΙΑΔΕΛΕΙΣ

Μου απάντησε αμέσως, ήταν τρομερός. Στις 6 Οκτωβρίου έστειλα το

γράμμα μου, στις 8 Οκτωβρίου απήντησε Ευχάριστε για το γράμμα μου και την εμπιστοσύνη που το δείχνω. Είναι σε υπερδιέγερση αναλογιζόμενος την επάνοδό του στην Ελλάδα και τι μπορεί να προσφέρει για την ανάπτυξή της. Χαίρεται που δεν ινάθει μόνος αφού τα ίδια αισθάνονται και οι Έλληνες του MIT καθώς και 2-3 οικονομολόγοι ελληνικής καταγωγής στην Καλιφόρνια. Στα σημαντικά θέματα που ετέθησαν στο γράμμα μου απαντά ως εξής. Το ΚΕΠΕ έχει ακριβώς σκοπό αυτόν που περιέγραψα στο γράμμα μου [εδώ ο Γυφτόπουλος παραποτεί ότι τούτο δεν αληθεύει όπως περιγράφεται στον δημοσιευθέντα Νόμο Ιδρύσεως του ΚΕΠΕ]. Σύμφωνα με τον ιδρυτικό Νόμο το ΚΕΠΕ θα περιλαμβάνει ένα τμήμα τεχνικού προγραμματομού, ένα άλλο για την ανάλυση δραστηριοτήτων και γραμμικό πρόγραμμαπομό με προσωπικό στατιστικούς και κοινωνιολόγους-οικονομολόγους και ένα τρίτο διοικητικό. Είναι εμπιχής που ασχολούμαι με το Κέντρο Ατομικής Ενέργειας και μου εμπιστεύεται ότι το ζητήμα το διευθύνει το ΚΕΠΕ, πρόστις που απεδέχθη. Για τούτο θα φύγει στον Ιανουάριο ώστε να προωθήσει τα σχέδια. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα υπάρξει συνεργασία με το Berkeley.

Του απήγνησα στις 24 του μηνός διύτι από τις 10 ταξίδευα εντός των ΗΠΑ. Χαίρομαι που το ΚΕΠΕ θα αρχίσει την λειτουργία του από τον Ιανουάριο και θα αναλάβει τέτοιας οικής μελέτες. Θα βρίσκομαι στην Καλιφόρνια τον Δεκέμβριο και μάλις έχω τις ακριβείς ημερομηνίες θα σας ειδοποιήσω για να σας συναντήσω. Ακολούθως του γράφω στις 15 Νοεμβρίου ότι έρχομαι στην Καλιφόρνια στις 11 Δεκεμβρίου και θα φύγω από εκεί στις 15. Μου απαντά αμέσως και μου δίνει συνάντηση στο ξενοδοχείο στις 11 Δεκεμβρίου.

Στις 18 Δεκεμβρίου παίρνω γράμμα από τον Δάνο: Μαζί με τις ευχές μου και δύο γραμμές για να σας πώ νόσο λιπούμαι που πια αισθάνεται μου για την ταχέα προώθηση του δικού της θέματος της συνεργασίας του MIT με το Υπουργείο Σύντομού δεν έπαλγθεύθηκε πλήρως. Θέλω εν τούτοις να σας διευ-

Ο Παναγής Παπαδημητρίου.

κριών ότι εις όλα μου τας εποφάς δεν συνάντησα ουδεμίαν άριτησιν και ότι πρόκειται απλώς περί αναβολής η οποία αφεδεται εις τας τρομεράς ασχολίας των ειδικών λαμβανόντων τας αποφάσεις. Ελπίω ότι η αναβολή αυτή δεν θα μετριδεί τον ενθουσιασμόν σας και ότι σύντομα θα δοθεί η ευκαιρία για την χρησιμοποίησην των υπηρεσιών του MIT και των αιγαίνων των Ελλήνων επιχειρήσιων των οποίων η χώρα μας έχει ανάγκη. Θα σας ξαναγράψω επίσης μόλις έχω νεώπερα».

Στις 20 Δεκεμβρίου γύρισα από την Καλιφόρνια τον Ανδρέα Παπανδρέου είδα στις 11 Δεκεμβρίου από τις 4 μ.μ. ως τις 11 το βράδυ. Το πρώτο γράμμα μου της 20 Δεκεμβρίου περιγράφει τι δημιείφθη: «Ήταν πολύ ευχρηστό να ακούσω από σας για το ΚΕΠΕ και λυπούμας που δεν μπόρεσα να σας συναντήσω και πάλι λόγω υποχρεώσεων αλλά ελπίζω να γίνει στο μέλλον. Εδώ κλείνε ένα αντίτυπο ανακοινώσεως που εκάμπαι σε ένα συνέδριο για την αικονομική έρευνα των υπό ανάπτυξη χωρών τον περασμένο Αργούσιο στο Ιαπαγή, με συγγραφείς τους Μάριο Μωσή, Αρσένη, Καραμπαύλα και Γιανγκόπουλο. Αναμένω με ανυπομονήσια την περίληψη της συνομιλίας μας και που νομίζετε ότι πρέπει να είναι η πορεία που θα ακολουθήσει ως προς την συνεργασία με το Κέντρο του MIT. Μετά το γυρισμό μου από τον Άγιο Φραγκίσκο έχω μακριά συνομιλία με τον καθηγητή Ρασερ. Μου είναι λεπτομερείς τής συνομιλίας σας με το Ίδρυμα Φορντ κλπ. Και αυτός νομίζει ότι η μεγαλύτερη απόδοση του Κέντρου σας θα επιτευχθεί με μια μακροχρόνια προσπάθεια προγραμματούμενή τεχνικο-αικονομικού με χρήση συγχρόνων μεθόδων. Επιπρέφατε μου να προσθέσω μερικές επαγρόσθετες σκέψεις. Μου φανετάι πολύ σημαντικό να γίνουν βήματα προς την κατεύθυνση να πιεσθεί η ελληνική κυβέρνηση να πιστεύει την

ιδέα μας συνεργασίας με το Κέντρο του MIT στην περιοχή του προγραμματούμενού μετά την άφιξή σας στην Ελλάδα. Ακόμη ισχύει η πρόταση από μέρους του MIT και θα ήταν κρίμα να χαθεί στην περίπτωση που το Κέντρο δημιουργήσει δεσμεύσεις με άλλες χώρες. Είμαι βέβαιος ότι με το επιστημονικό κύρος σας και με τη εμπειρία σας θα πείσετε τον πρωθυπουργό και θα κατορθώσετε να συνασπίσετε όλες τις ελληνικές υπηρεσίες για την επίτευξη του κοινού στόχου. Μόλις δω τα συμπεράσματα και τις προστάσεις σας, θα γράψω στον κ. Τσάσο, Ποταμάνο, Χέλιμ κ.ά. μηνημονεύοντας την συζήτησή μας και την αμφιβαία αποδεκτή συμφωνία μας. Εύχομαι καλά χριστουγεννιά κλπ.»

•Δηλαδή είχατε συμφωνήσεις:

Γιαφτόπουλος: Λατέον κοίταξε τι συνέβη σε αυτήν την συνομιλία 6-7 ωρών. Τις 2-3 πρώτες ώρες μου έλεγε τις ποραπτήρησεις του για την Ελλάδα, στην οποίαν γύρισε μετά από 22-23 χρόνια κατά το σπίτια μέλεις στο εξωτερικό, τι ανάγκες έχει η οικονομία και πώς όλος ο κόσμος του έλεγε ίδιε τόσο πιστή τώρα, κύριε Παπανδρέου, πότε θα μπετε στην πολιτική· και αυτός τους έλεγε πως δεν πρόκειται να ανακατευθεί ποτέ του στην πολιτική. Ε, αφού πέρασε αρκετή ώρα και γνωριστήκαμε λιγάκι δροχες να του λέγω και εγώ για το Κέντρο του και αμέσως μου περιέγραψε τι του έχει υποσχεθεί στο πρωθυπουργός. Εγώ τα ήξερα όλα αυτά γιατί μου τα είχε πει ο ίδιος ο πρωθυπουργός προφορικάς αλλά είχα και στα χέρια μου το σχέδιο Νόμου, το οποίον έχω μελετήσει λέξη προς λέξη και είχα πεισθεί ότι η πρόταση που του έγινε ήταν σπουδαία μεν αλλά όχι για το σκοπό που είχαμε δημιουργήσει στο μαυλό μας, δηλαδή για άμεση εφαρμογή, ότι δηλαδή ήταν θεωρητική.

•Έλεγε δήμας για προγραμματισμό στο ΚΕΠΕ.

Γιαφτόπουλος: Έλεγε αλλά σαν ένα θέμα με το οποίον ασχολούνται οι αικονομολόγοι όταν πρέπει να αναπτύξουν την θεωρία τους. Όχι σαν άμεση εφαρμογή. Δεν ήταν άμεση εφαρμογή, αυτή ήταν η διαφορά. Αυτό νομίζω και είμαι πεπεισμένος. Άλλωστε και η εξέλιξη

του Κέντρου το αποδεικνύει. Το Κέντρο δεν έχει συμβάλλει ούτε ένα γιώτα. Ήμουν πεπεισμένος ότι δεν θα έκανε τις αιτήσου που προτείναμε να γίνει με το MIT. Άκουσε να σου πως εξελίχθηκε η συζήτησή μου. Αφού μου τα είπε όλα αυτά ήρθε η σειρά μου να μιλήσω. Ξέρετε κύριε Παπανδρέου, του λέω, είμαι σήμερας για την προστάθεια που κάνετε και την πρόταση που σας έκανε ο πρωθυπουργός. Άλλα νομίζω ότι το MIT προτείνει κάπι θιαφορετικό, και υπάρχουν πολλά σημαντικά στοχεία της διαφοράς. Το πρώτο είναι ότι ως υπάρχουν ομάδες μελέτης και στις ΗΠΑ και στην Ελλάδα από όλες τις υπηρεσίες, των οποίων η υποχρέωση θα είναι να ασχολούνται με αυτό το πρόβλημα. το Υπουργείο Συντονισμού, το Υπουργείο Εμπορίου και σε τέτοια πράγματα θα υπάρχει και μια ομάδα και θα ανταλλάσσουν επισκέψεις και συνεδριάς και σκέψεις. Και δεύτερο χαρακτηριστικό στοχείο είναι ο μεγάλος αριθμός των απόμνων. Εδώ δεν μάλιστα για ένα δισ ή δέκα άτομα αλλά άνω των 100 και από τα δύο μέρη. Και αποκλειστικός σκοπός θα είναι η εφαρμογή, όχι απλώς να μελετηθούν μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν γι' αυτόν τον σκοπό. Και η εντύπωσή μου είναι από το Νόμο, που έχω διαβάσει και που έφτιαξαν για σας, όπως έχετε μια δυο θέσεις μόνο για αικονομικό προγραμματισμό και δεύτερον η έμφασης είναι περισσότερον στο επενδυτικό μέρος και όχι στο εφαρμοσμένο. Και κάνωτα μου, με όλη την ειλικρίνεια της ψυχής μου, εκείνη την στήγημή με διακόπτει και μου λέει «δημιουργία δύο ομάδων, μια στις ΗΠΑ και μια στην Ελλάδα από τώσα άτομα όσοι περιγράφονται και σκοπός η δύνεται εφαρμογή των αποτελεσμάτων των στην ελληνική αικονομία δεν ήταν ο δικός μου σκοπός. Κύριε Γιαφτόπουλε, έχετε απολύτως δίκιο, αυτό είναι πόρα πολύ σπουδαίο πρόγραμμα που προτείνετε και λυπάμαι που δεν το έχω σκεφθεί». Μπορεί να άλλαξα μα-δυο λέξεις, δηλαδή δεν θυμάμαι πριν από τόσα χρόνια ακριβώς τις λέξεις αλλά στη διαβεβαίωση δύο μπορώ πιο καπηληγοριατικά ότι δεν όλα έχουν την αγημασία των λέξεων. Ε, σγώ τότε ενθαρρύνθηκα περισσότερο, του είπα περισσότερα πράγματα, γιατί

εντωματούμενού των είχα κρίνει, με τι διαθρυπάνιο είχα να κάνω. Δηλαδή δια δεν είχα δημιουργήσει σε δ.τ. έλεγε. Εγώ όμως είχα τον αντικεφενεκό μου σκοπό, να τον κάνω να πάει στον Καραμανλή και να του πει «Μιατά προσέλουν το MIT, είναι παλά, ας τα κοπάξουμε πορειέρεμ».

• Τον κατάλαβες:

Γιαφτόπουλος: Βεβαίως τον κατάλαβα. Το λέω μέσα από την ψυχή μου.

• Γίκας των κατάλαβες:

Γιαφτόπουλος: Ε, να τον δεις και από τα γράμματά του, που έχω λάβει. Ο τρόπος που τάνγραφε. Γιατί μια μου τάλλογε είτοι, μια αλλιώς. Και στης επιστολές, όλα τούλεγα εγώ, αλλά μου απαντούσε. Και τι μου λέει στο τέλος: Κοτάζετε, είναι τόσο σπουδαία αυτά που μιλήσατε, που μάλις πάνα σπέτη μου θα καθήθω να σας κάνω μια περιλήψη των δύον συμφωνήσαμε. Του λέω «Κύριε Παπανδρέου ξέρωμε, η συμφωνία μας είναι πολύ απλή, υπόφερε η επιστολή του Stratton, η οποία θέτει δυο όρους. Αν θέλεις πείτε στον πρωθυπουργό να απονήσει δύο δεχμάσιτε τους δρους».

Λοιπόν το γίνεται τώρα. Έρχεται η επιστολή, 25 Δεκεμβρίου 1960. Στην αποδομήν μου λέει ότις: μάρες, κουκουνάρες. «Ευχαριστώ για το γράμμα σας της 20ης Δεκεμβρίου. Και εγώ λατυθήκα που δεν συναντήθηκας. Ότανς γνωρίζετε, το Κέντρο [το ΚΕΠΕ] έχει τώρα ιδρυθεί και βρίσκεται στην [θετική] απόντηση από τα Τύρια του Ρακφέλλερ για χρηματοδότηση 500.000 δολαρών, είναι ακόμη εμποτεντικό. Υπό αυτές τις συνθήκες είμαι αισιόδοξος για την επιτυχία του Κέντρου. Μόλις γιρίσω στην Ελλάδα προτίθεμαι να γράψω στον καθηγητή Milliken διερευνώντας λεπτομερίες τον τρόπο με τον οποίο το Κέντρο του MIT μπορεί να συνεργασθεί με το Κέντρο στην Ελλάδα κάνοντας χρήση κόπων από τα εξαιρετικά σταλέχη του MIT. Όπως έχει διάμορφωθει το κέντρο στην Αθήνα θα έχει ένα τμήμα του που θα συχαληθεί με το πρόγραμμα του MIT. Έχει πλήρως αποφασισθεί ότι αυτό το τμήμα θα λειτουργεί σύμφωνα με τις αύγχρονες μεθόδους. Η εμπειρία της ομάδας του MIT θα είναι εξαιρετικά καλοδεχούμενη. Επομένως θεωρώ ότι

ο καθηγητής Milliken θα θελήσει να διαθέσει κάποιο προσωπικό από το MIT για να εργασθεί στο τμήμα του ΚΕΠΕ. (Εγώ δεν ουδέποτε πάτε με τον Παπανδρέου ότι το Κέντρο του MIT θα έσπελνε προσωπικό στο ΚΕΠΕ). Μια συμπληρωματική δραστηριότητα μπορεί να αναληφθεί από το MIT αλλά σι λεπτομερείς πρέπει να αποσαρφηθούν με ανταλλαγή γραμμάτων μεταξύ εμού και του Δρος Δρ. Milliken. Θα προσπαθήσω να δώ στον πρωθυπουργό και να εξηγήσω το σχέδιό μας για την αναμετοχή του προσωπικού του MIT στο Κέντρο της Ακαδημίας Αθηνών (Δεν μιλήσαμε για αυτό το πράγμα!). Έχω κάθε λόγο να πιστεύω ότι θα διάλυσται ευμενώς. (Θα αποχοληθεί τώρα ο Καραμανλής ον θα προσέλθει ο Παπανδρέου δικό από το MIT στο Κέντρο του! Μα αυτά είναι αστεία πράγματα). Ευχαριστώ πολύ για το δημοσιεύμα, θα το διαβάσω και θα στείλω τα σχόλιά μου μόλις έχω τον χρόνο. Σας διαβεβαίωνω πως ήταν μεγάλη χαρά να σας συνοντίζω και σας στέλνω τον ενθουσιασμό μου για την Ελλάδα και το μέλλον της. Ελπίζω να ξανασυναντηθούμε στο μέλλον. Γράψεις και ένα χειρόγραφο σημείωμα, Δεκέμβριος 27: «Δύσασται και απήλωσα το δικό σας και των άλλων συναδέλφων σας δημοσίευμα. Νομίζω ότι είσαστε στο σωστό δρόμο. Εσωκλείων ενα δικό μου δημοσίευμα πολύ σχετικό. Ήταν στα ιταλικά και όπως δεν γνωρίζω τη γλώσσα δεν μπόρεσα να το διαβάσω. «Ελπίζω να το βρείτε ενδιαφέρον. Παρακαλώ στείλτε μουν τα σχόλιά σας. Απέβωσα σωστό την συνομιλία μας στο τελευταίο μου γράμμα: Χαρεπομόύς κλπ.»

ΑΝΤΙΚΑΝΟΥ Ή ΠΑΛΑΤΙ:

• Ο Καραμανλής και η κυβέρνηση από την αρχή δεν θέλαν τη συνεργασία με το MIT λόγω Παπανδρέου:

Γιαφτόπουλος: Όχι, ζωσα από τον Κανελλόπουλο, τελικά. ότι το κώλυμα ήταν λόγω της αναμέζεως των Ανακτόρων. Επειδή η πρωτοβουλία ερχόταν από την Βασιλιούσα.

• Όχι λόγω Αμερικανών:

Γιαφτόπουλος: Όχι λόγω Αμερικανών. Επειδή ήταν η βασιλιούσα. Μπορεί να είχαν δύναμη σε αυτό. Εμείς δεν είχαμε άλλη πρόσβαση.

Ο Κανονιτής Καραμανλής.

• Ήταν μια εποχή που η βασιλιούσα είχε αρχίσει να...

Γιαφτόπουλος: Άκου τώρα για τον Παπανδρέου. Γράμμα μου σε αυτόν: «Ευχαριστώ πολύ για το γράμμα σας της 20 & 27 Δεκεμβρίου και το ανάτυπο που έχατε την καλοσύνη να μου στείλετε. Δεν το διάβασα γιατί σημών τα παλιά αλλά ζήτησα από ένα μεταπυχαριστή μονάχο να μου το μεταφέρει. Συγχαρητήρια από καρδιάς για την επιτυχία σας με τα ίδρυματα Φορντ και Ρακφέλλερ. Νομίζω ότι σίναί η καλύτερη δυνατή επένδυση που έκαμψαν. Δεν είμαι βέβαιος κατά πόδας εννοούστε δη το γράμμα σας της 25ης Δεκεμβρίου περιλαμβάνει τη σύνοψη της συνομιλίας μας ή αν στείλατε άλλο γράμμα που καθυστέρησε ή χάθηκε λόγω των εργατών. Ο τρόπος που αντελήφθη την πολύ ευχάριστη συνομιλία μας και την αμοιβαία συμφωνία μας στον Άγιο Θρακιόποιο μπορεί να συναντηθεί ως εξής: Από τον Μάρτιο του 1960 επέκρεμε μια προσφορά από το Κέντρο Διεθνών Σπουδών του MIT προς την ελληνική κυβέρνηση για συνεργασία του Κέντρου με ελληνικές υπηρεσίες για την ανάπτυξη ενός μακροχρονίου επιστημονικού, τεχνικού και οικονομικού σχεδίου για την Ελλάδα. Η προσφορά αυτή έχει διατυπωθεί σε γράμμα του προδρόμου του MIT Stratton προς την βασιλιούσα της Ελλάδος. Εξ ίσων γνωρίζω μεγάλης σταγής δεν έτυχε απαντήσεων. Ο μόνος δρός που θέτει το MIT είναι α) ότι η ελληνική κυβέρνησης θα εκφράσει την επιθυμία της να συνεργασθεί με το Κέντρο του MIT, θα εξασφαλίσει την συνεργασία ποικιλών υπηρεσιών της, και θα παράσχει κάθε ηθική υποστήριξη για την αναζήτηση χρηματοδοτήσεων από αμερικανικά ιδρύματα. Αυτά διατυπώνονται σαφώς στο γράμμα του Δρος Stratton καθώς και σε ένα εμποτευτικό γράμμα του καθηγητή Ρακφέλλερ που φύγει για την Ελλάδα, το καλοκαίρι. Αντίγραφα των

γράμματων είναι στα χέρια των κ. Πρωτοπαπαδάκη, Μάρτη, Κωνσταντίνου Τσάτσου, Αλεξανδρού Τσάτσου, Παναγιώτη Κανελλόπουλου και Χαράλαμπου Ποταμάνου. Ενα αντίγραφο επιστής επωλείται προς γνώση σας. β) Εφόσον συμφωνείτε πλήρως με αυτήν την συνεργασία συμφωνώ πλήρως δημοσίευσης στην Ελλάδα να γίνει μια εστιασμένη προσπάθεια ώστε ο πρωθυπουργός να επωφεληθεί και να στείλει απόδημη στο MIT. Η γνώμη μου είναι ότι η απάντηση πρέπει να στακεί και ειδικά στον Δρα. Stratton. Προς αυτήν την κατεύθυνση θα έχει την πλήρη συμπαράσταση των κ. Χέλμη, Αλεξανδρού και Κωνσταντίνου Τσάτσου. Παναγιώτη Κανελλόπουλου και Αθανασίου Κανελλόπουλου (του μήλου στο γραφείο του στην εφημερίδα Το Βήμα) και πολλών άλλων τους αποίους συνάντησα κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στην Ελλάδα τα σύνδροτα των αποίων ανέφερα κατά την συνάντησή μας. Όλοι είναι ενθουσιώδεις με αυτήν την ιδέα. γ) Ο τρόπος και οι λεπτομέρειες της συνεργασίας θα κοινοριθμούν μεταξύ των υπηρεσιών με τον MIT μετά την έκφραση της επιθυμίας κυβερνητών. Δεν έχει γίνει μια λεπτομέρη συμφωνία απ' αυτού. Μπορεί να σας δώσω μια σύντομη περιγραφή το επισυνοπόμβων γράμμα του καθηγητού Rodon. Προκειμένου να αποφευχθούν παρεξηγήσεις θέλω να ευτίσω την προσοχή σας επί των σαφών διαφορών μεταξύ της διαδικασίας που προτείνει το MIT και αυτής που περιγράφεται στο γράμμα σας της 25ης Δεκεμβρίου. Σπουδεύετε ίτι το MIT δεν προτείνει να σπουδάσει λόγο προσωπικό στο ΚΕΠΕ αλλά το ΚΕΠΕ να δρά ως αυτόνομο πλήρως συνεργαζόμενο Ίδρυμα. Στην Ελλάδα αυτή η δραστηριότητα μπορεί να έχει την έδρα της στο τμήμα των επιστημονικών προγραμμάτων του ΚΕΠΕ. Μόλις έχω άνω λεπτομέρεις σχεδία αυτού του πραγμάτων μπορεί να ζητήσω από Ιδρύματα να χρηματοδοτήσουν. Αυτή νομίζω ότι είναι η αύμνοψη της συνομιλίας μας. Επόπου και τονίζω πως πάλι την ανάγκη για στενή συνεργασία μετατρέψουν Κέντρο και το ΚΕΠΕ. (Προηγουμένως ήθελε να του στείλει ο Milliken 2-3

επιστήμονες, τώρα δράς ζητά συνεργασία, πράγμα που επεδίωκα να πει). Αν δεν τα κάνουμε θα φύγεις διαχειρισθεὶς κακό της υπάρχουσας πνευματικές δινοσφάντες. Το άλλο πράγμα που συμφωνήσαμε ήταν πόσο σημαντικό είναι να συνενώσουμε στον κοινό σύχο του επιστημονικού προγραμματισμού δύο τα κατάλληλα προσώπα που τώρα δουλεύουν σε αυτόν τον τομέα και που συχνά ανεγγωγήρουνται ο ένας την άλλον καθώς και τις υπηρεσίες προγραμματισμού στην Ελλάδα. Αυτό θα αποτελείται μια δύναμη κραύσης, και πιστεύω, κύριε Παπανδρέου, ότι με την οπηρεύη σας θέση και επιστημονική αναγνώριση αύσαστε το μόνο κατάλληλο πρόσωπο να το επιτύχει. (Μιλού-

Πάρα τη Θερμή υποδοχή στην Ελλάδα και το εκδηλωθέν ενδιαφέρον, οι καθυστερήσεις, συχνές στον τόπο μας για τέτοια θέματα, κινδυνεύουν να ματαιώσουν την προσπάθεια στα η θερμοκρασία για το ζήτημα αυτό πέσει.

σα γιατο Υπουργείο Συντονισμού, την Τράπεζα της Ελλάδος, και ούτω καθέτης). Βέβαια η εφαρμογή του, όπως επισημάντες στη συνομιλία μας, θα χρειασθεί ικανοθετική ρύθμιση. Αισιοδοξώ ότι θα πείσετε τον πρωθυπουργό γι' αυτό. Αυτά νομίζω να είναι τα κύρια σημεία που αιχθήμαστε. Θα σας είμαι ευγνώμων αν το ταχύτερο μου λέγατε κατά πόσον παρεμπίνευσα την συζήτησή μας».

Λόγο πριν αναχωρήσει για την Ελλάδα μου γράφει, 7 Ιανουαρίου 1981 -πάντα μέσα σε δύο μέρες; απαντούσε - και ευχαριστούσε για το γράμμα της 4ης Ιανουαρίου. Αντιδρούσε ως αικιολόθιως στη σύνοψή μου διακρίνοντας δύο θέματα, θέματα ουσίας και τύπων. Ως προς την ουσία, θεωρούσε πολύ σημαντικό για κινητοποιηθεί η

επιταρφία του MIT. Η δύναμη του Κέντρου είναι στον επιστημονικό προγραμματισμό και η συνεισφορά τους στο προγραμματισμό θα ήταν ανεκτίμητη. Πρέπει να συντονισθεί η εργασία του με την ΚΕΠΕ, που με την χρηματοδότησή του είναι πανά να παραγάγει ένα σύμμα συστάσεων που μπορεί να χρησιμεύσει για ένα οικονομικό πρόγραμμα. Τώρα το ΚΕΠΕ έχει ένα εκπαιδυμένο διάλογο. Το ΚΕΠΕ θα κάνει δίλες τις προσπάθειες για να κινητοποιηθεί τις πνευματικές δυνάμεις στην Ελλάδα, ώστε δεν θα γεριαρισθεί σε λίγα πρόσωπα. Και έχει επίσης πρόσθια στις ελληνικές υπηρεσίες. Υπό αυτές τις συνθήκες το πρόγραμμα του MIT θα πρέπει να διαμορφωθεί. Πρέπει να διαμορφωθεί! Ένας επιστημονικός προγραμματισμός από το Κέντρο του MIT με συνεργασία με το ΚΕΠΕ. Στην Ελλάδα αυτό θα έχει ως τόπο το αρμόδιο γρήγορα του ΚΕΠΕ και μπορούμε να ζητήσουμε χρηματοδότηση γι' αυτό. Υπενδύμασα και υπογράμμισα και πάλι την ανάγκη για μια στενή συνεργασία του Κέντρου του MIT με το ΚΕΠΕ. (Τότε ήθελε 2-3 απεσταμένους, τώρα επιζήτει στενή συνεργασία, πράγμα που επεδίωκα και ήθελα να το πει ο ίδιος). Και τώρα ως προς τους τύπους. Ο τρόπος δράσεως στο πρόγραμμά σας διετυπώθη πριν από την ίδρυση του ΚΕΠΕ. Πρέπει τώρα να αναθεωρηθεί. Τα ακόλουθα βήματα θέλω: Θα μιλήσω στον πρωθυπουργό για να απαντήσει στον πρόεδρο Stratton και να τον διαβεβαιώσει ότι στηρίζει την προσφορά του MIT. (Αυτό ακριβώς επεδίωκα από αυτόν! Τίποτα δύλιο δεν με έννοιαζε, παρότι αυτός ενδεχομένως ένοιαζε). Επιπλέον θα του ζητήσω να επισημάνει στον πρόεδρο Stratton ότι το πρόγραμμα πρέπει να επιτευχθεί με την συνεργασία με το ΚΕΠΕ και οι ελληνικές υπηρεσίες πρόκειται απολύτως να συνεργασθούν. (Θαυμάσια, δεν είχα την παραμικρή αντίρρηση). Το ΚΕΠΕ υπάρχει, δεν χρειάζεται περιπλέκων νομιμή μεταβολή (Ανοησίες, δεν πήγε στην Ελλάδα μου έγραψε ένα γράμμα ότι χρειάζεται τροποποίηση του Νόμου). Το MIT και το ΚΕΠΕ θα επομένουν ένα πρόγραμμα και θα επιληφθούν την χρηματοδότησή του. (Έκτακτο). Θέλω να σας διαβεβαιωθείτε ότι

είμαι ανυπόμονος και θα κάνω ότι πέρνη από το χέρι μου για να ολοκληρώσω αυτήν την συμφωνία, παρακαλώ πηρήστε ενήμερο των καθηγητή Roden για το περιεχόμενο του γράμματος αυτού. Ελπίζω να σας δώσω πάντοτα. Δεδομένου ότι φεύγω για την Ελλάδα γράψτε μου στη διεύθυνση Γκόζη 58, Ψυχικό.

ΗΤΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΗΣ

Φρέντζιας Αλλάζει διαρκώς:

Για τρίτη φορά: Πολιτικάντης. Λοιπόν στις 16 Ιανουαρίου 1961 του απαντώ ότι είμαι πολύ ευχαριστημένος και ότι η σύναψή του είναι εξαιρετική και ανηπομόνο για να ακούσω τις καλές ειδήσεις που θα προέλθουν από τις προσθέτισέ του. Τίποτε άλλο. Δεν θέλω να αναμιχθώ περισσότερα. Δεν είδα ακόμη τον καθηγητή Roden αλλά θέτω το κάνω σύντομα. Αν νομίζετε ότι πρέπει να κάνω κάτια πρέπει μου.

Αρχίσαμε μια συχνή αλληλαιγραφία. Δύο βδομάδες μετά. 30 Ιανουαρίου, μου γράφει ότι τον ευχαρίστηρε πολύ το γράμμα μου της 16 Ιανουαρίου. Βλέπω μια καθαρή συμμωνία συνεργασίας και υπόσχεται να κάνει ό,τι αναμένεται εκ μέρους του. Είδε τον πρωθυπουργό αλλά δεν είχε τη ευκαρία να αναφέρει αυτό το θέμα. Αλλά υπόσχεται όταν τον ξεναγήσει σύντομα να του θεύσει το θέμα.

Τώρα παρεμβαίνει κάπι αλλο. Μερικές κυρίες εροπλιστές από την Νέα Υόρκη ήρθαν εδώ εκ μέρους της βασιλίσσης στην οποίαν είχαν πέι ότι ήθελαν να χρηματοδοτήσουν υποστροφίες και η βασιλίσσα τους είπε να τις ορίσετε για πυρηνικούς φυσικούς και να απευθυνθείτε στον Γιρτόπουλο να σας πει τι να κάνετε. Καταφέρανταν 4-5 με τρεις Ρολς ρόις, με τις γούνες τους στο MIT, στο γραφείο μου και μου τα λένε. «Θέλω να πω στη Μεγαλειόστατη και σε σας ότι ο κλάδος της πυρηνικής φυσικής είναι δυνατός πολύ απουδαίος και αξίζει ελληνόπολι να τον σπουδάζουν, αλλά αν θέλετε να δώσετε υποτροφίες να τις δώσετε αι: ελληνόπολια που θα γίνουν δημόσιοι λειτουργοί και οι οποίοι ιημικοί και αποδοτικοί θα καθηγηγούν το κράτος, διώρισαν σε προηγούμενες χώρες, όπως στη Γαλλία. Ήνως θα το κάνουμε αυτό με ρωτούν. «Θα σας πω, αρκεί να το δεχθείτε». Κάνουν επί τόπου μια μικρή σύσκεψη και

αποφασίζουν αυτά που τους πρότεινα. Θα διορίσετε μια επιτροπή από τον Δημήτριο Χέλμη, τον Αλέξανδρο Τσάπου και τον Ανδρέα Παπανδρέου οι οποίοι κατόπιν διασυνομού θα επιλέγουν τους υπόπρεψους στην Ελλάδα. Άλλα οι υπότροφοι δεν θα παίρνουν την υποτροφία. Έστω και αν επιλέγουν από την επιτροπή, αν δεν γίνουν δεκτοί ας ένα από τα δύο καλά Λογοτεχνήμα των ΗΠΑ. Σιαστής δεν θέλω να πάρω υπόπρεψους και να τους στείλω στο Athens George για μαθαίνουν γραφομηχανή, να λένε ότι κάτια μάθανταν... Και γράφω στις 9 Φεβρουαρίου στους τρεις αυτούς που συμφώνησα με τις κυρίες. Έγραψα και στην κυρία Γουλανδρή γι' αυτό. Έχω την απάντηση του Ανδρέα στις 22 Φεβρουαρίου σε επιστολόχαρτο Βασιλείου de Grèce (της Τράπεζας της Ελλάδος), όπου ήταν το γραφείο του μαζί με εκείνο του A. Πεπελάση. Ευχαριστεί για την συμμετοχή του στη επιτροπή για τις υποτροφίες του American Hellenic Educational Welcome Fund, όπως ανομίσθηκε, και δέκτεται να συμμετάσχει. Παρ' όλον ότι είναι πολύ απησχολημένος με την αργάνιση του ΚΕΠΕ που πηγαίνει αργά. Πισταπούρης έπια σκριαζόνται αλλαγές στη νομοθεσία [Γενικά]. Ο πρωθυπουργός έχει την πρόθεση να τον βοηθήσει. Θα τον ξαναδει σύντομα και θα έχει την ευκαρία να του μιλήσει για την συμφωνία μας. (Νέο διαβεβαίωση!)

Νέο γράμμα του Παπανδρέου στις 29 Μαρτίου 1961. «Πολύ με συνεκτίνεται το γράμμα σας της 22 Μαρτίου. Πράγματι η ελληνική πραγματικότητα παραποτάζει τρόφιμες δυνοτολίσσουσα αφορά κάθε προσπάθεια μεταρρυθμίσεων και αλλαγής. Εν πάσῃ περιπτώσει δεν έχω πτωθεί και φροντίζω να συνεχίσω την προσπάθεια την οποίαν φρονούντετε και εσείς. Ελπίζω ότι συντίμως θα μου δοθεί η ευκαρία να σας γράψω κ.λπ.» Είναι το πρώτο γράμμα γραμμένο ελληνικά, τα προηγούμενα μεταφράστηκαν από τα αγγλικά. Στις 28 Απριλίου γράφει ότι ανέβαλε επίσημο διάβιτμα για τη συνεργασία μέχρι τη νομιμή έδρυσή του ΚΕΠΕ. Χρειάστηκε νέος Νόμος πού ψηφίστηκε παραμένει από την Βουλή. Χρειάζεται ένα νέο βασιλικό διάταγμα [Γενικά]. Χωρίς αυτό το ΚΕΠΕ δεν θα είναι νόμιμο μέχρι

αρχές Ιουνίου. Τότε θα είναι δυνατό να εξασφαλίσω την συναίνεση για την συνεργασία. Όσο για τις υποτροφίες ο κ. Χέλμης καθυστέρησε αλλά ο κ. Γαστερός και εγώ του προτείνουμε για πρόδρο μη της επιτροπής». Και αυτό το γράμμα είναι στα αγγλικά.

Στις 25 Ιουνίου έρχεται στην ΗΠΑ εκ μέρους του Καρδιναλή στο πρεσβευτής της Ελλάδος Αλέξης Λιάτης για να μου πει ότι ο πρωθυπουργός επιλέγει να γυρίσω στην Ελλάδα. Ήταν δυο πρόγματα, το ένα η έσρα στο Πολυτεχνείο και το δύλο στον Δημόκρητο. Και για τα δύο εγώ βρήκα πως δεν θάπτετε να γυρίσω. Για τους εξής λόγους: Πρώτον γιατί είπα στον εαυτό μου, αν νομίζουν ότι έχω κάποια αξία γιατί δεν κόνουν διάτοξης ή τους ζητώ. Η αξία του ανθρώπου είναι διά τη κάνει. Έχω αφιερώσει τρία χρόνια από τη ζωή μου σε αυτό το θέμα και κανείς δεν με ακούει. Και το δεύτερο, δεν σου τα κρύβω, είναι το εξής. Όταν πήγανα σχετικά με το Πολυτεχνείο και με τον Δημόκρητο και έλεγα να το συζητήσουμε τι αιρεβώνται έχετε, κύριε Βογιατζή (Ο Βογιατζής ήταν Υπουργός Παιδείας), τι αιρεβώνται έχετε στο μιασλό σας δύτες να φτάξετε έδρα στο Πολυτεχνείο, η απάντηση που λέθανα ήταν «τι συζητήσεις είναι αυτές; Εσύ έχεις πλάτες, έχεις πίσω σου την Φρειδερίνη που σε υποστηρίζει. Φαβόσσι πώς θα διαμορφωθούντα πράγματα».

Ε. ΟΧΙ ΚΑΙ ΠΑΛΑΤΙΑΝΟΣ!

Κώστα μου δεν ήταν..., ούτε μισούσα ούτε είχα κάπι αντιβασιλικό... αλλά μόλις άκουσα αυτά είπα, χρίστε, Β' αρχιών την καρέα μου με την μετωνύμη όπι ο λόγος για τον οποίον εδιορίστηκα είναι η βασιλίσσα! Την εκτιμώ, την θαυμάζω, αλλά δχι να θεωρηθώ ότι διορίστηκα από αυτήν, δεν είμαι αυλικός, και τακ, τάκοψα μαζαράρι. Έτσι έκαμια και με τον Λιάτη, του λέω είναι τώρα δυο χρόνια και έχω γίνει ρεζίνη. Νέος είμαι και επρόκειτο να προσχθώ και εγώ πηγαίνω και τους πιέζω, τον πρόδρο, τον Chairman of the Board, τον Milliken και τους υπόδοχους διάφορά πρόγματα που δεν πραγματώνονται και έχω γελοιοποιήθει. Και του τα αφηγούμαι. Ο Λιάτης ενθουσιάσθηκε, μιόνε και παραπήρησες και μου είπε να του

στέλνω αντίγρυφα δύον των γραμμάτων και του τά 'στελνα στις 27 Ιουνίου. Μου γράψεις ότι τα έλαβε και θα τα διαβάσει. Φεύγει στις 29 Ιουνίου για την Ελλάδα. Μου γράψεις στις 28 Ιουλίου: «Τον κοινό μας φύλο το Ανδρέα Παπανδρέου είδα εκ των πρώτων εις τας Αθήνας δια σην προώθησην της ιδέας διευρεγείας μας πλήρους επιστημονικής ερεύνης των δεδομένων της ελληνικής οικονομίας υπό του Κέντρου Διεθνών Σπουδών του MIT. Ο κ. Παπανδρέου έχει υπ' άριν του το θέμα τούτο και εις απόδειξην μου σπεύδεις τον φάτελλον τον προς ενέργειαν που έχει οτι δών συρτρίδι του γραφείου του. Πρώτον, έχει εις τον επισυνημένον κατάλογον το folder επιμελότο πρόβλημα το δναμά σας και η κολούθη μια παύλα και Center for International Studies. Προς δικαιαδογίαν του ο Παπανδρέου μου συέφερε σερά δισχερειών και αντηστήσιων, τας οποίας είχεν να αντιστηνούσιες από της αφίξεις του εις την Ελλάδα, μου υπενχέθη όμως ότι θα επιληφθεί του θέματος και θα σας γράψει το ταχύτερον δυνατόν ειδής ως δημοσιευθεί έντι απεκτελεστικόν διάταγμα αναγγέλων την λειτουργίαν της υπηρεσίας του. Όταν λάβετε νέα του έχετε την καλωσόντην να με πρήσετε εντημέρου».

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ, ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ...

Πάλι ενθουσιαστικά εγώ, του διγράφω την 1 Αυγούστου και τον Αύγουστο αυτήν την φορά αποφασίζω να πάω στην Ελλάδα με επιθυμία να μην δω κανένα από όλους αυτούς, μια κάνεν. Πράγμα που και έκαμα. Εκτός ενός ανθρώπου, γιατί νδέμα δεν ακούηται ήτον ακαδημαϊκός και συνάδελφος, τον Ανδρέα Παπανδρέου. Του πλεψών και αμέσως την επομένη μου λέει να πάω στο γραφείο του στην Τράπεζα της Ελλάδος. Και μάλιστα μόλις μπήκα ήρθε και ο Πεπελάσης. Επί μιάμιστρο λέγαμε διώφορο πρόγματα, πολύ ευχάριστα. Εγώ άρχισα να απαθανατίσω σχήμα, να πάρων την ώρα αυτών των ανθρώπων, μάρκατη ώρα, να κάνουμε φιλολογική αυμέτηση πως είναι ο καιρός στην Ελλάδα. Σε μια σπηλιά του λέω «κύριε Παπανδρέου, δεν θέλω να θας ενοχλώ περισσότερο, ο ίδιος με την πράξη του ΜΙΤ»; «Α! Ξέρετε, κύριε Γιαντράποντ, η πρέπει να κάμετε.

Να γράψετε στον φίλο σας του MIT να μου στελνουν ένα γερού τη θέματα τους ενδιαφέρουν, να δώ αν ενδιαφέρουν και μένα να έχωμε κάποια συμβραστική Έμενα. Του λέω «κ. Παπανδρέου, με ποιους φίλους μου». «Α!, μου λέει, με συγχωρείται, δεν είναι σωστό αυτό που είπα. Ξέρω πολύ καλά ότι χωρίς εσάς δεν γίνεται τίποτε. Θα περιμένουμε να τελειώσετε τις διακοπές σας και να πάτε εσείς στη Βασική και να μου γράψετε εσείς τη θέματα σας ενδιαφέρουν και να βρούμε ποια είναι τα κοινά μας ενδιαφέροντα για να αρχίσαμε μια στενή συνεργασία». Εκείνη τη σπηλιά έπιασα πια, ο σεβασμός μου για τον καθηγητή και το σπουδαίο Department εξαπτισθηκαν και δρόχισα με μεγάλη αυθαίρετη και αναίσθια να γελάω, δηλαδή να κάσκω και να γελάω. «Γεττί γελάτε», μου λέει αυτός. «Κύριε Παπανδρέου, επέθη ποτέ πρόβλημα συνεργασίας σας των φίλων μου ή εμένα»; «Πι θέλετε να πείτε?»; «Τι θέλω να πω; Δεν υπάρχει επιστολή του Stratton που πρέπει να απαντηθεί, από ότι θα πηγαντεί στον πρωθυπουργό, όπως είπατε και στον πρεσβευτή που ήρθε και σας είδε πριν από ένα μήνα και του δεξιάστηκε τον φάκελλο που τον...»; «Εβαβώντες, μου λέει, πικάθιμεταις και χάνουμε τον καιρό μας. Εδώ αυτό είναι από τα σπουδαιότερα θέματα, ένα από τα πρόγματα από τα οποία εξαρτάται το μέλλον της Ελλάδος και μεικ-καθόδιμας εδώ στο γραφείο μου και κάνουμε συζητήσεις και χάνουμε τον καιρό μας, αν γρέπει να απαντήσουμε. Αύριο το πρωί πρέπει να πάω στον πρωθυπουργό και να του πω ότι πρέπει να απαντήσει στην επιστολή. Η εδώσις δικαιολογία έχουμε να καθυστερήσουμε τάσσουμες μήνες να απαντήσουμε μια επιστολή με ένα τόσο σπουδαίο θέμα»; «Ευχαριστώ πάρα πολύ», του λέω, «γειά σας». Και τελείωσε το θέμα. Εξακολούθησε η αλληλογραφία μας για τις υποτροφίες και κάθε τόσο μου ανέφερε τι έπρεπε να γίνει.

Η προσπάθεια του MIT εξακολούθησε και θα σου πω σε λόγο πιέγιμε. Εντυπωτικόν πρόσβαψε και άλλο θέμα στο οποίον ανεμίχθην, της ιδρύσεως του Πανεπιστημίου Πατρών. Ο ΟΟΕΑ είχε πραγματοποιήσει μια μελέτη για την γηγετάστηση ενός Τεχνολογικού Ινστιτούτου σε μια από τις χώρες της Ευ-

ρώπης, ήταν ένας Χοματάκης. Όταν το αντελήφθην είπα πως κάπι πρέπει να γίνει και να μπει στο προσόντο η Ελλάς και γράψω στον Παταμάνο, στη πρόεδρο της επιτροπής ήταν ο πρόεδρος του MIT, o Killian το 1962, ήταν συγχρόνως President of the University και Chairman of the Board. Και του λέω «Μιάμιτι, αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να πέσουμε δίπλα στον Killian και επειδή ξέρω ότι έχει κάνει μεγάλη εντύπωση η βασιλικά στο MIT, να τον καλέσει να τον φιλοδενήσει στην Ελλάδα, και να του σκάσετε τα παραμύθια ότι η Ελλάδα θα κάνει μεγάλη προσφορά, ότι δύναται οικόπεδο και αυτά, για ν' γίνεται το Ίδρυμα αυτό στην Ελλάδα». Και έχω εδώ μια σειρά αλληλογραφίας που κοννούζει πως θα πάει ο Killian, τι είπε, τι είπε και ένας Μελάς πρεσβευτής που ήταν στη μόνιμη αντιπροσωπεία της Ελλάδος στο NATO, τι έκανε ο Ποταμίανος, πως κανονίστηκε η επίσκεψη του Killian.

[...] Προσπάθησα να προκαλέσω σε αιμμετοχή όλα τα Ανώτατα Ιδρύματα και τον Δημοκρίτο για πρακτικές εφαρμογές. Και εκείνο που με απασχολούσε πάρα πολύ από την αρχή, είχε εξαφαλίσει χρήματα από τον καπιτένιον του Παπαληγούρα για να αναμιχθούν επιστήμονες, κυρίως από τον Δημοκρίτο με έρευνες κάποιας εφαρμογής. Από πρακτικής και επιστημονικής πλευράς είναι σπουδαία αυτά τα πρόβληματα. Επειδή δεν έχει κιβαντομηχανή δεν σημαίνει ότι δεν χρισάζονται. Έγραψα πην έκθεση στον Σπανίδη, τότε πρόεδρο του Δημοκρίτου. Έγραψα να δοθεί η πρωτοβουλία στους επιστήμονες να κάνουν αυτό που θέλουν και δρι ων περιμένουν σημαγγίες από την Κυβέρνηση. Και τους έλεγα ότι, βρε παιδί, δεν είναι δυνατόν να περιμένουμε τον Καραμανλή να ξέρει, αν ήδερε δεν θα ήταν πρωθυπουργός, εσείς πρέπει να πάρετε την πρωτοβουλία. Τη δεύτερη έκθεση υπέβαλα στον Καραμανλή τον Ιανουάριο του 1963. Τα πρόγματα ήταν πολύ ευαίσθητα εκείνη την εποχή. Τακάθηκα με την βασιλικού. Ήμουν το αγαπημένο της παιδί. Αυτή δεν ήθελε θέσης. Με κάλεσε η Φρειδερίκη να πάω στη Βεράντα να την συζητήσουμε. Ήταν ενδρυσιωμένη με όλα εκτός από μια πράξα. Έλεγα ότι το

Κέντρο της Φιλοσόφιας στο Δημόκριτο' δεν πρέπει να υποστηριχθεί, όπως μέχρι τώρα υποστηρίζεται, διότι διεπιστημονικά από αινεντεύξεις που έκαμπα με διάφορους επιστήμονες δεν δοι είχαν βρει εκεί μια διεξοδο. Οπην φευτοφιλοσοφία και δεν εισκέφτεται κανείς να κάνει πείραμα με τον αντιρραστήρα ή στο Εργαστήριο Βιολογίας που είχαν σπηθεί με δαπάνη εκπαιδευτικών δραστηριών. Τύπος. Μου φάντασται πως αποτόπη την πρασοκή διών ενώ αυτήν την σπηλιή θέλουμε να αξιοποιήσουμε τις μεγάλες επενδύσεις που έχουν γίνει. Και μετά δόταν εμπεδοθεύμεν αυτές να επεκταθούμε. Επειδή δύναται να γίνεται της Φρειδερίκης, μου λέγει, θα την βγάλεις αυτήν την πρόσεσση. Στο Τατόι 15 Ιανουαρίου 1963. Παρών και ο Παύλος. «Μεγαλειότατή εμένα μου χρημάτισε την γνώμη μου και την έγραψε και δεν έχω καμίαν απάντηση να την εγκρίνουν ή να μην την εφαρμόσουν και δεν υπάρχει λόγος να την...» «Όχι», μου λέγει, «πρέπει να την μηδέλει». Ο Παύλος παρεμβαίνει: «Μήπως υπάρχουμε μια συμβιβαστική πρόσεσση». Εγώ τίποτε. Και στο τέλος, τι μου λέει: «Κάμετε λέθιος γιατί θα σας πολεμήσω και θα σας αυτοντρίψω». Τα φωντάζουν, σε ένα πανδάκι που ήμουν τότε, το 1963, όγκωστος μεταβύ αγνώστων, η βασιλεύσσα της πολεμήσεις, σύμπτως ήμουν ο πριεύπουργός της Ελλάδας και θα μου θαυμάριε το Υπουργείο θα διδρύξει δλαλον...

«Φαίνεται και με τον Καραμανλή το δύο έκανε. Και το MIT.

Γυρτόπουλος: Γι' αυτό ο Καραμανλής είχε επιφυλάξεις. Μου τόπει ο Κανελλόπουλος. Βέβαια δεν είχα προσέλαση στις ελληνικές αρχές και η συγκυρία της γνωριμίας στο ταξίδι της και στην επίσκεψή της στο MIT με έκοναν να χρησιμοποιήσουν αυτήν οδό αλλά όταν έφθασε επιλογή η στηγμή διεκδικηθούσαν οι σχέσεις μας. Μετά αρχίζει ο Παπανδρέου, πατήρ και μάιος, οι οποίους δεν αυχρίνθηκαν με αυτά τα πράγματα. Ήταν και τόσο αιώνιμα τότε πάθ-

σι... Εγώ βέβαια είχα τελείως απογοητευθεί σπό τον Ανδρέα Παπανδρέου, δεν τίβελα καν να τον διω πια. Όταν μου έκανε αυτήν την κακοφρίκα, περιμένομε να οπαντήσετε, να γράψετε, χωρίς ευδίς δεν γίνεται τίποτε, καρδιά μας τι δινθρωπο είχα να κάνω. Μέχρι τότε ήταν ό, τόσο κατολάβει τον χαρακτήρα του αλλά ήταν ό, τόσο εύστιχης ιδέα πόσο ήταν πανα... Τον είδα μάλλον το '67-'68 ή '69 που ήρθε για μια διάλεξη στο MIT. Είπαμε καλημέρα. Καμία επαφή. Κατά την γνώμη μου είναι ότι η εμπειρία διών θύμων τον έχουν γνωρίσει.

Πάντως αυτή η προσπάθεια να γίνει αυτό το δρώγο, αυτό το πρόγραμμα, είχε συγκινήσει τόσο πολύ διών τους νέους τότε, μαζιθυμούσε κάθε Παρασκευή απόγεμα από της 8 ως τις 10 το βράδυ, συμμετέσθηκε και στο Σωτήρης Μαύρουρος, μετέπειτα στον ΟΗΕ, και κάναμε σε ένας στον όλον διαλέξεις για να ενημερωθούμε ποια ήταν η κατάσταση στην Ελλάδα και τι, αν μας δινόταν τη ευκαρία, ο καθένας στον κλάδο του θα έκανε. Δεν τάχρωμα αυτά γιατί ζόντε ο Καραμανλής, ο Ζολάρτας, πέθανε ο Κανελλόπουλος. Ο Ζολάρτας εντάσσεται σήμερα τον Δεδιλέτογλου στο γραφείο του, που ήταν εδώ μέλος της ομάδας. Και όταν ο Καραμανλής πήγε την έκθεση την έστελνε στον Ζολάρτα και στον Ζολάρτας έδωσε φυτούλια στον Δεδιλέτογλου να γράψει μια έκθεση που μας για να σημαδεύει και έγραψε μετά την έκθεση αρνητική. «Βρε παιδί, εγώ αποφάσισα να γυρίσω στην Ελλάδα, δεν μπορώ να τοποθετήσω με τον προστόμενό μου για να σημαδεύω δύο λέγουμε δύον είμαστε σπουδαστές. Θα γράψω ότι μου δίνει να γράψει». Μπορεί να το πάρεις και έστι, εμίστις είμαστε οικουνυμολόγοι σπουδημονεύοντες, δεν μπορεί κάπιο παιδόρελμα να μας κάνουν τον δύστονο και να μας λένε τι να κάνουμε.

Η τελευταία στιγμή ήρθε με τον Παπαληγούρη. Στον προγραμματισμό δεν πρέπει να πάει, «ήπιοφάσσερ» και διατάσσεμαι. Πρέπει να γίνουν παλλάνοσοκούρια στην Ελλάδα. Πρέπει να γίνουν μεγάλοι δρόμοι, πολλά σχολεία

Ο Ανδρέας Παπανδρέου.

και Πανεπιστήμια. Αυτό δεν λέει τίποτε. Προγραμματισμός σημαίνει τι ακριβώς μέτρα θα λάβεις έπειτα που μετά 1-2 χρόνια θα μπορείς να φτιάξεις σχολεία, να φτιάξεις δρόμους. Και το ΚΕΠΕ δεν το κάμει ποτέ αυτό. Ο Παπαληγούρας ήταν υπουργός Συντομοράματος και ο Μπούτος υφυπουργός. Το 1963. Είχε γυρίσει στην Ελλάδα από το 1962 ο Μωυσής, που είναι σύγγειρος του Μπούτου και του τα είπε αυτά. Τον Ιανουάριο του 1963 με απελπίσης η βασιλεύσσα. Με κάλεσε ο Μπούτος καθώς παρεμβάσεως του Μωυσή, τότε τον πρωτογενώριστο, που μου λέει, «Θέλω αυτά να τα πεις στον Παπαληγούρα». Πήγα στην του. Ήταν δρακούτος με γρήπη, είχε πυρτόδι, ήταν στο κρεβάτι σε ένα γηματόγειο πάτη, οδού Νικηφόρου. Του τα είδα δύος σου τα δηηγήθηκα. Ενθουσιαστήκε και μου λέει μάλις βγαίνω από δω θα το κάνω και πράγματι απεφάσισε όταν θαρρήθηκεν σε κάποιο συνέδριο για έρθει σε εποιητή και εγώ είχα συνενοηθεί με τον Μίλλεν στο MIT να τον συναντήσει. Ο Παπαληγούρας ήταν δύμρωπος αέρας, θα μπορούσε να τον χαρακτήρισε κανενάς ως ζεύπιο. Και καλλέργεια είχε και κακανήργεια, μου είχε κάνει καταπληκτική εντύπωση. Επρόκειτο λοιπόν να έρθει για δεύτερη φορά και τον Μίλλεν. Την άνοιξη του 1963 έπειτα η Κυβερνητική του Καραμανλή πριν προλάβει να έρθει στην ΗΠΑ ο Παπαληγούρας. Ήταν αυτή η τελευταία πράξη. Μετά, το 1974 ήταν πάι αργά.

«Εδώ τελειώνει η μακριά αφήγηση του καθηγητή Ηλία Γυρτόπουλου για την μάθησης προσπάθειας που ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας του '50 μια μικρή ομάδα ιδιωτών Ελλήνων επιστημόνων για την ακανονική ανθρώπωση της χώρας.

1. Κέντρο Φυσικής και Θεοσοφίας της Βιολογίας στον Δημόκριτο, που τελούσε υπό την προστασία της βασιλίσσης, η οποία «ενδιαφέρόταν» για αυτά, και που αποτελούσε ένα από μεγάλη μεταβύ των Πανεπιστημίων Αθηνών και Θεσσαλονίκης

αφεντικός και δημοκράτης αφετέρου, διότι οι ίδιοι δόλοις σε συνεργασία με το ιανουάριο Βασιλιάν του Ιαραχλή προγραμμάτιζαν μεταπομπής απούδης, πρόγραμμα πεντηκοπέα στην Αρμενία